

– Бога ми! – изсмяло се на свой ред момчето. – Та това е най-лесното нещо!

Уловил той едно клонче, но колкото и да се силил, не само че не могъл да го счупи, но и да го превие не успял. Разбрахте ли вече за какво ми е думата? Ако не сте, слушайте внимателно.

Девојката казала:

– Виждаш ли, Януш! Пък ти искаше да ме правиш на пух и перушина. Чуй, сега отново ще се преобразя като пояс, ще се увия около кръста ти и тогаз опитай да изтръгнеш с корените няколко дървета.

– Ще опитам!

Вълшебството станало и момчето с една ръка повалило десетина дървета. Тогава девојката пак се обадила:

– Е, кой е крив и кой прав от двама ни, Януш?

– Прощавай, ти беше правата.

– Изслушай историята ми, Януш. Аз бях прокълната от моя баща по божията воля и по волята на Дева Мария да се превърна в пояс. И до ден днешен щях да си стоя омотана на онова дърво, ако ти не беше минал под него. И щом било съдено да се съберем заедно, може и да не погинем в онази планина, към която си се запътил. Ти ме отърва и аз ще ти помогна. Запомни какво ще ти кажа. Сега ще се превърна в кобила. Ти привържи две стъкленици за вода на нозете си и ме яхни. Като наближим планината, аз ще се приготвя за скок, а ти щом видиш, че тя се разцепва, пришпори ме с всичка сила, та да скоча като вихър. Забавиш ли се само миг, и двамата ще загинем.

– Тъй да бъде – отговорило момчето.

– Бог да ни е на помощ!

Поясът се спуснал на земята и се превърнал в